

Yazın ortasındayız. Yaşam sıcaktan kaçıyor; kısa olan günlerden, uzun geceye doğru yayılabildiği kadar yayılıyor. Eskiden de böyleydi. Bulutsuz gökte ay, aydınlatırdı yeryüzünü; hem de bir de dolunaysa. Şimdi elektrik ne güneşi ne ayı aratıyor.

Ramazan'ın da ortasındayız. Teraviden çıkıyorlar insanlar; sokaklar canlı. İnsana huzur vermesi gerekirken yüzeyin altına doğru yapmacıklıklar, uygunsuzluklar olduğunu farkedeni üzüyor. Sanki yarın yok. Sanki bu dünya bitmiş. Sanki biraz dolaştıktan sonra eve değil doğrudan kıyamete gidiyor, orada hesabını verecek sonra Cennet Cehennem dağılacaklar.

Parkta forum var. Devletlerin ve şirketlerin bürokratları, yöneticileri, başları, think-tank'ler bir tıkanıklık içinde. Hesaplar tutmuyor. Düşünülen her önlem alındığı halde beklenmedik alakasız şeyler oluyor. Böyle durumlarda, önce defterler gözden geçirilir, düzeltilir. Tam oldu derken işe yaramadığı ortaya çıkar. Çırpınış bir süre daha sürer; ne kadar çırpınırlarsa herkes için o kadar kötüdür. Sonunda gerçek belirleyici öne çıkar. Belirleyenler çatışarak belirler. Bu kere erken davranıp olabildiğince çatışmasız nasıl belirleyeceğini önceden birleşip düşünüyorlar. Parkta forum var.

Eylem, bugünü öteki dünyaya değil yarına bağlar. İbadet, kararı Allah'ın var olduğundan emin olmaya dayanan eylemdir. Eminsen niyetler, arzular, hayaller değil, bugünün yarına nasıl bağlanacağıdır öteki dünyayı etkileyecek olan.

Yarinsız eylem mi olur? Ülkede yaşayan insanların görüş ve isteklerini dışlayan yönetim biçiminin "anket" deyu deyu, "sandık" deyu deyu kim demokrasi olduğuna ikna olabiliyorsa yarinsızlığın eylem olacağına da kanar. Teravi dağılıyor. Parkta forum var.

Park herkese açık. Orada şimdiki çocukların, gençlerin, hatta orta yaşlıların nasıl bir dünyada yaşayacağı beliriyor ve öteki dünyanın güya huşuu içinde teraviden çıkanlar parka gitmiyor. Halbuki yeryüzü sofralarına, parka kim davet etse üzerine yürüyenler böyle yapmasalar aramızda yarına ne çok yakışırlar.

